

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060108

PROTOKOLL
2013-07-02
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 8
Mål nr M 1674-13

RÄTTEN

Hovrättsråden Ulla Bergendal, Henrik Runeson och Malin Wik, referent, samt tekniska rådet Dag Ygland

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Hovrättsfiskalen Cornelia Svensson

KLAGANDE

Länsstyrelsen i Kronobergs län

MOTPART

P C

SAKEN

Ansökan om bidrag ur Bolmens sjöregleringsfond

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, slutliga beslut 2013-01-30 i mål nr M 1423-12

Målet föredras och Mark- och miljööverdomstolen fattar följande

BESLUT (att meddelas 2013-07-08)

Mark- och miljööverdomstolen avvisar Länsstyrelsens i Kronobergs läns överklagande.

Skäl

Länsstyrelsen har överklagat mark- och miljödomstolens beslut att tillerkänna P C bidrag ur Bolmens sjöregleringsfond. Med anledning av detta har fråga uppkommit om länsstyrelsen har rätt att överklaga beslutet.

Dok.Id 1089061

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

Enligt 4 § förordningen (1998:928) om bygde- och fiskeavgifter (bygdeavgiftsförordningen) får den som lidit skada till följd av vattenverksamhet för vilken bygdeavgift ska betalas ansöka hos mark- och miljödomstolen om bidrag ur avgiftsmedel till ersättning för skadan. Länsstyrelsen har enligt 7–9 §§ samma förordning till uppgift att för allmänna ändamål fördela de medel som återstår sedan avsättning skett enligt 4 §.

I ett ansökningsärende enligt 4 § bygdeavgiftsförordningen är det endast den sökande som är part. Länsstyrelsen har därmed inte i egenskap av part någon rätt att överklaga mark- och miljödomstolens beslut. Det finns inte heller någon särskild bestämmelse som ger länsstyrelsen rätt att överklaga. Frågan är om länsstyrelsen ändå ska anses ha rätt att överklaga beslutet.

I fråga om vem som har rätt att överklaga mark- och miljödomstolens beslut är 36 § lagen (1996:242) om domstolsärenden (ärendelagen) tillämplig. Enligt paragrafen får beslut av domstol överklagas av den som beslutet rör, om det gått honom eller henne emot. Avgörande, när klagande inte varit part i målet, är om beslutet påverkat hans eller hennes rättsliga ställning eller om det annars finns ett rättsligt intresse som rättsordningen tillåter att klaganden företräder (se NJA 2013 s. 3 och Peter Fitger, Lagen om domstolsärenden, 2:a uppl. 2004, s. 273 ff.). Frågan är alltså om beslutet ska anses röra länsstyrelsen i den mening som avses i 36 § ärendelagen.

Vid prövningen av om ersättning ska utgå enligt 4 § bygdeavgiftsförordningen ska mark- och miljödomstolen enligt 5 § samma förordning ta hänsyn till vad som i varje särskilt fall kan anses skäligt. Om mark- och miljödomstolen anser att det behövs får domstolen inhämta utredning från myndigheter på orten eller på något annat lämpligt sätt. Något krav på att länsstyrelsen ska höras eller underrättas under ärendets handläggning finns inte. Så vitt framgår har lagstiftaren därmed inte avsett att länsstyrelsen i ärenden enligt 4 § ska bevaka att medel kvarstår för att fördelas till allmänna ändamål eller bevaka något annat allmänt intresse. Mark- och miljödomstolens beslut om ersättning kan därmed inte anses röra länsstyrelsen på sådant sätt som avses i 36 § ärendelagen. Den omständigheten att det därmed saknas en myndighet som kan bevaka prejudikatbildning eller få till stånd en överprövning av beslut enligt 4 § ändrar inte denna bedömning.

En ansökan enligt 4 § bygdeavgiftsförordningen är inte ett ansökningsmål enligt 21 kap. 1 a § miljöbalken och det är inte möjligt att ge länsstyrelsen en klagorätt med stöd av en analog tolkning av 22 kap. 6 § miljöbalken.

Mot bakgrund av vad det anförda ska länsstyrelsens överklagande avvisas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga

Överklagande senast 2013-07-29

Cornelia Svensson

Protokollet uppvisat/